

при тебе, най-послѣ ти дотегне. Вие сте забѣлѣзали това. Майка сте, имате дѣте, обичате го, галите го, но най-послѣ дотегне ви и кажете: хайде иди навънъ, играй съ другитѣ. Това не е една морална любовъ. Туй дѣте, като е смукало, черпило, черпило отъ майка си, взима, а нищо не дава, майката го праща да играе навънъ. Защо го праща вънъ?

Обаче, като дойдемъ до моралното чувство на любовта и милосърдието, тамъ не е така. Ние не можемъ да проявимъ тази Любовъ къмъ едно същество, което нѣма морална любовъ, Това чувство можемъ само къмъ единъ човѣкъ, който е мораленъ, да проявимъ. Разумниятъ животъ може да се сподѣли само съ единъ човѣкъ, който е разуменъ. Само съ разумния човѣкъ ще говоришъ разумно. Ами че такъвъ е законътъ! Ти не можешъ да проявишъ морална и Божествена Любовъ, къмъ едно същество, което нѣма тази Любовъ, нѣма тия чувства. Ти и да я проявишъ, той ще те разбере въ първа или въ втора степенъ. Слѣдователно, когато ние говоримъ за Божествената любовъ, двама души трѣбва еднакво да се разбиратъ и еднакво да се жертвуватъ, и богатата, които иматъ сж равни. Обмѣната между тѣхъ е правилна. Тѣй щото нѣкой път вие спорите, разбирате се споредъ степенята на вашето развитие. Азъ съмъ направилъ